

vel endog som Fordandsfer, i denne Sag nu vilde kunne vente at komme til at dandse paa Roser. Jeg, der er lidt ældre her i Thinget, var imidlertid strax overbevist om, at disse Roser idetmindste ikke vilde komme til at fates deres Torne, (Munterhed), og at det nok vilde klare sig, at det Brede var endnu tilbage. Og denne min Formening er da ikke slaaet feil. — Maaskee maa jeg begynde, hvad jeg har at anføre, for at afbøde nogle af de Angreb, der ere gjorte mod Udvalgets Forslag, med det, som den sidste ærede Taler i Begyndelsen af sit Foredrag yttrede, at hvad vi havde fastholdt i Sognekommunen af Noget, der skulde ligne Censur, nemlig at der dog i det Mindste skulde være ydet noget Bidrag af Bedkommende, det lignede et Skjarmbrat, bag hvilket vi kunde forsikre, at vi ikke havde indført fuldkommen ubetinget Valgret. Men det forekommer mig, skjøndt Storrelsen af Bidraget nu ikke kan være afgjørende, at der dog herved er et Princip hævdet. Og det er en af Grundene, hvorfor vi have fastholdt det, saaledes som det blev vedtaget igaar, og altsaa fastholdt det Princip, hvorimod der, saavidt jeg veed, ikke er blevet anført Noget i al den Tid, hvori der fra Grundlovens Antagelse af har været Debatter om, hvorledes Communal-Forholdene skulde ordnes, at, for at være Valger i en Commune, maatte man dog have ydet Noget til Kommunen. — Den ærede 5te Landsþingsmand for første Kreds (Ørsted) har idag gjentaget Udtalelserne om et Punkt, hvori han er enig med min ærede Nabo til Venstre (Wessely), at nemlig hvad vi tale om Collisioner og modsatte Interesser, det har, om ikke intetsteds hjemme, saa dog ikke hjemme i denne Sag. Her er, — hedder det —, ingen Collision; thi Amtsraadet har for Diebliffet ingen politisk Magt, hvad det saa end i Fremtiden maatte kunne faae. Ja, dersom det gik efter Theorien, da kunde det være rigtigt. Amtsraadet konstrueres vissefelig ikke, for at Collisioner der skulle udløses. Men der er nu eengang desuagtet i det virkelige Liv Collisioner, som i enhver saadan Forsamling nødvendigen ville gjøre sig gjældende. Og naar der siges: Amtsraadet har jo ikke med Politik at gjøre, men kun med

Benge, da forekommer det mig, at Modsetningen ikke er stor; thi Benge ere virkelig Noget af det meest Politiske i Livet (Munterhed). Guldet er en af de største Politikere, og jeg kunde for den Sags Skyld fristes til at ønske engang at see det beklæde en Plads i et Ministerium; thi jeg troer, at det vilde lette sine Colleger Meget. Det kan derfor, efter min Mening, ikke nytte, at vi følge Collisionernes Tilværelse for os. Det er vistnok sandt, hvad Ministeren gjorde gjældende, at det Gudskelov endnu ikke er kommet saa vidt i vort Fædreland, at, hvorfomhelst vi danne Grupper af Bestyrelser, der komme sammen for at raadslaae, disse da allevegne ubetinget strax skulle dele sig i to Partier og optage Kampen med hinanden om hvert enkelt Spørgsmaal. Men det er ligesaa sandt, at man maa betænke, idet man sammenskalder dem, at en sliq Modsetning kan være fremkommen paa et enkelt Sted, og, naar den lægger sig der, muligens kan vaagne paa et andet Sted; og at man derfor maa tage noget Hensyn til, at der i paakommende Tilfælde er en Mulighed bragt tilveie for at hævide en vis Ligevægt. Nu have rigtignok de meget ærede Talere, som idag have havt Ordet, — i Modsetning til dem, som især have havt Ordet den foregaaende Dag, — meent, at der ikke er gjort nok i Udvalgets Forslag, for at beskytte, hvad jeg for Kortheds Skyld maa vebblive at kalde det conservative Element og de conservative Interesser. Og de have derved taget deres Stilling meget heldig ved at slutte sig til det smukke Dilemma, hvormed den høitærede Ade Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) begyndte, og stillet Spørgsmaalet saaledes: „forudsætter man ingen Conflict, saa lader os vælge alle Medlemmer i Amtsraadet paa een Maade, forudsætter man dem, saa er det jo en sødt Minoritet, der sættes til at beskytte de conservative Interesser.“ Men i saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, — idet jeg iøvrigt skal henholde mig til, hvad den høitærede Minister saa slaaende har gjort gjældende, — at, naar den høitærede Ade Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) saa smukt igaar bemærkede, at for ham var i visse Maader Amtsraadens Indretning An-